

[Hartel.]

Spørgsmaal, som de ærede Medlemmer Hr. Sønderup og Hr. Christmas Møller har rejst med Hensyn til Beskatningen af den Indtægt, som fremkommer. Der maa træffes en Afgørelse her. Jeg hælder personlig nærmest til det Synspunkt, at den maa betragtes som en Formueforøgelse, men jeg har hørt, at Spørgsmaalet har været til Behandling i Landsoverskatteraadet, og at man skulde staa paa det Standpunkt, at der skal ikke være Tale om nogen Merindkomstbeskatning, men kun om en almindelig Indkomstbeskatning. Jeg ved intet afgørende om det, men jeg mener, at det er rigtigt, der bliver Klarhed paa dette Punkt, og jeg mener, vi skylder Skovejerne at faa en Afgørelse her.

Med Hensyn til hele Spørgsmaalets Løsning kan jeg slutte mig til det Synspunkt, det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen gjorde gældende, at vi skal gaa saa forsigtigt frem over for vore Skove som muligt og holde os til den størst mulige Udnyttelse af Tørve- og Brunkulslejerne. Vor Historie viser, naar vi tænker tilbage, hvorledes f. Eks. paa Svenskekrigens Tid store Skovstrækninger langs de danske Kyster — det Omraade, den danske Flaade beherskede — blev borthugget og Brændselet ført ind til København, og at der aldrig senere blev skabt Erstatning for de Skove, der derved gik tabt. Det kender jeg ogsaa fra den Egn, hvor jeg selv bor. Senere kom saa Sandflugten som Følge af, at Skoven var borte. Derfor viser Historien, at der skal tages med Varsomhed paa dette Spørgsmaal. Det store Arbejde, der er gjort for at fremme dansk Skovbrug fra Christian Ditlev Reventlows Tid indtil nu, skulde nødig lide noget Afbræk under den nuværende Situation.

Johan Poulsen: Brændselsspørgsmaalet er et Spørgsmaal, som i høj Grad trænger sig frem og kræver en Løsning, ikke alene fordi Brændsel er en Forbrugsartikel, der med Hensyn til Vigtighed kan sidestilles med Fødevarer og Beklædningsgenstande, men ogsaa fordi det nationaløkonomisk og valutamæssigt er af overordentlig Betydning. Det er derfor en naturlig og selvfølgelig Ting, at man under de nuværende vanskelige Forhold søger skaffet Klarhed over, i hvor stort Omfang vi er selvforsynende med Hensyn til Brændselsstoffer, og hvad man kan og bør gøre for at gøre disse tilgængelige for Befolkningen.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Kullene

paa Færøerne. Som det vil være ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, brydes der Kul deroppe. Det er ikke nogen betydelig Brydning, der finder Sted. Det drejer sig for Tiden om en Produktion paa ca. 800 t pr. Maaned eller ca. 10 000 t om Aaret, en Produktion, som ikke engang kan dække Færøernes eget hjemlige Forbrug, der regnes til ca. 15 000 t aarlig.

De færøske Kul kan ganske vist ikke sidestilles med engelske eller skotske Kul. De færøske Kuls Brændselsværdi i Forhold til engelske angives at være 5 300—5 500 Kalorier mod 7 200—7 500 Kalorier i engelske; praktisk taget kan man vistnok sige, at Forholdet mellem Brændselsværdien af de engelske og de færøske Kul er som 10 : 7. De færøske Kul er gode til Husholdningsbrug og udmærker sig ved at være særlig renlige, men er noget tungere i Vægt end engelske. Kulbrydningen foregaar nu i Minerne i Rangarbotn ved Trangisvaag, og Kullene transporteres ad en 3 700 m lang Tovbane fra Rangarbotn til Anlægs- og Afskibningskajen ved Drelnæs paa Trangisvaagfjordens Sydvestside. Der kan for Tiden transporteres 15 t Kul i Timen ad den nævnte Tovbane, men dette Kvantum kan uden Vanskelighed tredobles. Det er et privat Aktieselskab, „Færø Kul“, med dansk og færøsk Kapital og Hovedsæde i København, der nu er Indehaver af Koncessionen paa Kulbrydningen og de med disse forekommende Ler.

Kullene bruges i Husholdningen som Brændsel i Kakkelovne, Komfurer, Centralvarmeovne og vistnok i Fisketørringsovne. I unormale Tider vil der ogsaa være Mulighed for at bruge færøske Kul som Bunkerkul, opblandede med udenlandske Kul, f. Eks. Spitzbergenkul. Den kgl. grønlandske Handels Skibe praktiserer en saadan Opblanding med grønlandske Kul, der i Varmeværdi og Askeindhold meget ligner de færøske.

Efter sagkyndig Udtalelse beregnes Kullagene paa Færøerne at indeholde ca. 100 Mill. t. Under den forrige Verdenskrig lod Staten i Aarene 1917—21 bryde i alt 11 500 t, men det var et andet Sted, det var i Kvalbø-Minen. Det er, som nævnt, et privat Aktieselskab, der har Koncessionen paa Kulbrydningen, men det offentlige har ogsaa ydet Laan til Støtte af Virksomheden. Jeg synes, at det under den nuværende Situation vilde være af Interesse at faa undersøgt, om der er Mulighed for at forøge Kulproduktionen paa Færøerne, saaledes at den ikke alene kan dække det hjemlige Forbrug, men saaledes, at der